

Керницький О.М., Шалімова І.М., Дніпровська Т.В.

ІНЖЕНЕР ЯК ОСНОВНИЙ НОСІЙ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ

Історичним коренем слова інженер є латинське слово *ingenium* - природні схильності, винахідливість, знання. У зв'язку з розвитком промисловості, транспорту, сільського господарства, перетворенням науки в безпосередню продуктивну силу суспільства роль інженерної праці зростає. Поняття і звання інженер давно застосовувалися в Російській імперії. Де інженерна освіта почалася з заснування в 1701р. в Москві школи математичних і навігаційних наук, а потім в 1712р. першої інженерної школи.

У сучасному розумінні інженер це фахівець, який, спираючись на теоретичні знання, професійні навички, ділові якості, забезпечує на основі аналізу, розрахунків та інших методів створення, перетворення або підтримання в працездатному стані технічних, технологічних та інших систем з заданими параметрами їх функціонування.

Інженер є основним носієм науково-технічного прогресу, що перетворює його ідеї і закони в конкретні конструктивно-технологічні форми і рішення.

Виходячи зі специфіки виробництва, характеру і методів вирішення виробничих завдань весь інженерний корпус можна розділити на наступні групи:

- конструювання та проектування;
- промислового виготовлення нових виробів і систем;
- пошуково-вишукувальних робіт;
- експлуатації виробів, споруд та систем.

Остання група є найчисленнішою. Саме від цієї категорії інженерного, а так само і експлуатаційного персоналу залежить фактична віддача, тобто реалізація в народному господарстві потенційних властивостей нових виробів, споруд або систем, що створюються машинобудівним і будівельним комплексами народного господарства.